

Viens no senatnīgajiem saziņas veidiem, kā nodot **ziņu** ir baložu pasta. Pasta baložus izmantoja jau 1150 gadā. Eiropā viduslaikos pasta baložus izmantoja samērā plaši un to pakalpojumi bija nozīmīgi līdz pat 19.gadsimtam. Šie putni izceļas ar lielisko **orientēšanās** spēju un labu lidojuma ātrumu – vidēji no 48 līdz 50 km stundā. Pasta baloži spējīgi strādāt baložu pastā līdz pat 20 **gadu** vecumam. Tiklīdz mazais balodēns iemācās lidot, tā apācība sākas nekavējoties. Pirmās dienas spārnotais drīkst lidot tikai pieredzējuša pieauguša tēviņa uzraudzībā, kurš bez problēmām atgriežas mājās.

Lai nogādātu baložu pastu, tiek izmantota baložu spēja atrast **pastāvīgo** kopēju vai mājvietu 100 km **attālumā**, jo baložiem piemīt instinkts atgriezties mājās. Putns tiek nogādāts ārpus savām mājām. Ziņa tiek piestiprināta pie putna kājas un putns var atgriezties mājās ar ziņu. Pasta putni spēj nolidot aptuveni 1100 km.

Ja maršrutā novērojami tādi plēsēji kā vanags, tad bieži vien ar līdzīgiem ziņojumiem tiek nosūtīti uzreiz divi baloži.

Tomēr arī senatnē šis ziņojumu izplatīšanas veids nespēja konkurēt ar jātnieku – kurjeriem, protams, atskaitot īpašus **gadījumus**. Viduslaikosno aplenkta cietokšņa kurjers zirgā varēja neizklūt, turpretī pasta balodis ar kājai piesietu zīmīti, to varēja izdarīt bez problēmām.

